

Arrest

nr. 118 478 van 6 februari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 november 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 oktober 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 december 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat T. VAN GESTEL en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart op 13 november 2008 het Rijk te zijn binnengekomen, dient op 27 november 2008 als niet-begeleide minderjarige een asielaanvraag in. De adjunct van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 8 april 2009 de beslissing waarbij verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

1.2. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid neemt op 23 april 2009 en op 18 mei 2009 beslissingen tot afgifte aan de voogd van een bevel tot terugbrenging met betrekking tot verzoeker.

1.3. Op 30 juni 2009 geeft de Dienst Vreemdelingenzaken instructie om verzoeker in het bezit te stellen van een aankomstverklaring geldig tot 30 september 2009 in het kader van de omzendbrief van 15 september 2005 betreffende het verblijf van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen. Deze aankomstverklaring wordt verschillende keren verlengd.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid neemt op 22 december 2010 opnieuw een beslissing tot afgifte aan de voogd van een bevel tot terugbrenging van verzoeker.

1.5. Verzoeker dient op 6 januari 2011 een tweede asielaanvraag in. Deze aanvraag wordt bij beslissing van 1 april 2011 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid niet in overweging genomen. Op dezelfde dag neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een nieuwe beslissing tot afgifte van een bevel tot terugbrenging.

1.6. Verzoeker dient op 19 april 2011 een derde asielaanvraag in. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 10 augustus 2012 de beslissing waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd. Verzoeker stelt tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 11 september 2012 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker.

1.8. Verzoeker dient bij schrijven gedateerd op 11 februari 2013 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.9. Bij arrest met nummer 97 893 van 26 februari 2013 weigert ook de Raad de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker.

1.10. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 7 maart 2013 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker.

1.11. Op 23 oktober 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Het bevel om het grondgebied te verlaten is gemotiveerd als volgt:

“De heer:

[...]

Nationaliteit: Afghanistan

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

○ *krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:*

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen over de kosten van het geding.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Verweerder betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien de vordering tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

3.2. Verweerder werpt in een exceptie van onontvankelijkheid op dat verzoeker het vereiste belang bij het voorliggende beroep ontbeert. Hij betoogt dat de vernietiging van de *in casu* bestreden beslissing verzoeker geen voordeel kan opleveren, nu de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding in de situatie van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet over een gebonden bevoegdheid beschikt om een bevel om het grondgebied af te geven en ingeval van eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing niet anders vermag dan op deze grond een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren.

De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker een enig middel ontwikkelt dat is ontleend aan het artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Zoals verweerder zelf ook aangeeft, primeren de bepalingen van het EVRM op de Vreemdelingenwet. Artikel 13 van het EVRM vereist daarnaast een intern beroep waardoor de inhoud van een grief ontleend aan de bepalingen van dat Verdrag kan worden onderzocht en waardoor passend herstel kan worden verkregen, ook al beschikken de Staten over een zekere beoordelingsmarge voor wat betreft de manier waarop ze de verplichtingen nakomen die hen door deze bepaling worden opgelegd (EHRM 11 juli 2000, Jabari/ Turkije, § 48; EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 291). Aldus dringt een onderzoek zich op of de toepassing van de Vreemdelingenwet in het licht van het door verzoeker ingeroepen artikel 8 van het EVRM wel rechtmatig is gebeurd.

Er kan derhalve niet zonder meer worden gesteld dat verzoeker geen belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

De opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep wordt verworpen.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 8 van het EVRM.

Hij verstrekt volgende toelichting bij het middel:

“Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken stelt:

[...]

Terwijl overeenkomstig artikel 8 EVRM eenieder recht heeft op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie en geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

De bestreden beslissing gaat volledig voorbij aan de realiteit van de persoonlijke situatie waarin verzoeker zich op heden bevindt en die hem er toe bewogen heeft een regularisatieaanvraag in te dienen.

Verzoeker had immers gegronde redenen om een regularisatieaanvraag in te dienen omwille van humanitaire redenen, precies omdat hij zijn privébelangen en privéleven wenst te vrijwaren.

Verzoeker, die sedert november 2008 ononderbroken in België verblijft, is enorm goed geïntegreerd in ons land.

Verzoeker was nog geen 15 jaar oud toen hij in België arriveerde, doch hij deed onmiddellijk het nodige om zich hier aan te passen, waarbij hij lessen volgde in de onthaalklas voor anderstalige nieuwkomers te Sint-Truiden, evenals in secundaire scholen te Sint-Truiden en Hasselt.

Verzoeker heeft zich steeds in regel gesteld bij de Belgische overheden en heeft nooit enige inbreuk tegen de openbare orde of veiligheid gepleegd en heeft zich steeds goed gedragen.

Verzoeker is ook werkbereid en heel gemotiveerd, daarvan getuige het certificaat van keukenmedewerker dat verzoeker op 30.06.2012 behaalde, evenals het feit dat hij naast de opleiding eveneens werkervaring opdeed in de grootkeuken van rusthuis Ter Bleeke in Oostmalle en in de keuken van Bistro Bogaerts te Turnhout.

Na het voltooien van zijn opleiding, ging verzoeker actief op zoek naar een voltijdse betrekking, doch zonder succes, reden waarom hij zich inschreef voor een bijkomende opleiding 'hulp in de grootkeuken', welke opleiding thans nog steeds lopende is.

Verzoeker beseft eveneens de noodzaak van een vlotte kennis van het Nederlands voor de participatie, waarbij zijn goede kennis van de Nederlandse taal een rode draad vormt in de talrijke documenten in zijn dossier.

Toen hij in het Lokaal Opvanginitiatief voor niet begeleide minderjarigen te Vosselaar verbleef, vertaalde hij zelfs regelmatig voor andere jongens die er verbleven en ook de lessen in het kader van zijn opleiding tot keukenmedewerker, zowel beroepsvorming als algemene vorming, verliepen in het Nederlands.

Verzoeker heeft hier ondertussen een hele vrienden- en kennissenkring opgebouwd.

Hij leerde niet alleen mensen kennen gedurende zijn studies, maar ook daarbuiten legde hij diverse sociale contacten, onder andere tijdens het sporten.

Alle belangen van verzoeker bevinden zich zodoende thans in België.

Verzoeker bouwde niet alleen diverse sociale relaties op, doch ook zakelijke. Hij was nog zeer jong toen hij in België aankwam en bevond zich toen op een leeftijd waarin hij duidelijke keuzes voor zijn toekomst diende te maken, hetgeen hij ook deed door het volgen van bepaalde opleidingen met het oog op een tewerkstelling in de toekomst.

Verzoeker vreest bovendien voor zijn persoonlijke veiligheid indien hij dient terug te keren naar Afghanistan, alwaar hij quasi geen gekende familiale banden meer heeft, nu ook zijn moeder en stiefvader niet langer in Afghanistan verblijven.

Door het uitvoeren van de thans bestreden beslissing, worden aan verzoeker alle kansen ontnomen om een regularisatie om humanitaire redenen te kunnen bekomen en de noodzakelijke opleidingen af te ronden. [...]"

4.2. Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de

ationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Verzoeker beroept zich in het kader van huidig beroep op een in België opgebouwd privéleven. Hij verwijst hiervoor naar zijn verblijf in België sinds 2008 toen hij als niet-begeleide minderjarige het Rijk binnenkwam, zijn (inspanningen tot) integratie, de door hem gevolgde scholing en opleidingen, zijn goede kennis van de Nederlandse taal, zijn werkbereidheid en motivatie, zijn werkervaring in (groot)keukens, de door hem opgebouwde vrienden- en kennissenkring en zijn sociale en zakelijke relaties. Hij betoogt dat al zijn belangen zich thans in België bevinden. Hij geeft hierbij ook aan quasi geen gekende familiale banden meer te hebben met Afghanistan nu zijn moeder en stiefvader niet langer in Afghanistan verblijven.

Los van de vraag of voormelde elementen getuigen van een privéleven dat onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM zou kunnen vallen, dient de Raad op te merken dat verzoeker dit privéleven slechts heeft opgebouwd tijdens een verblijf in België dat vanaf het begin als precair te beschouwen is. Verzoeker kwam immers op onwettige wijze het Rijk binnen en diende een asielaanvraag in gevolgd door een aanvraag tot verblijf als minderjarige op grond van de omzendbrief van 15 september 2005 en twee meervoudige asielaanvragen. Hij wist of behoorde te weten dat hij niet op legale wijze in het land kon verblijven indien zijn asielverzoek(en) werd(en) afgewezen of geen gunstig gevolg werd gegeven aan voormelde bijzondere verblijfsprocedure (EHRM 28 mei 1985, nrs. 9214/80, 9473/81, 9474/81, Abdulaziz, Cabales en Balkandali/Verenigd Koninkrijk). Hierbij dient ook te worden opgemerkt dat het EHRM in het arrest *Nyanzi t. het Verenigd Koninkrijk* reeds vaststelde dat het privéleven opgebouwd door een vreemdeling die in de betrokken lidstaat nooit een definitieve toelating tot verblijf heeft bekomen, bij het afwegen tegen het legitieme publieke belang in een effectieve immigratiecontrole, niet tot gevolg heeft dat de uitwijzing een disproportionele inmenging in zijn privéleven uitmaakt (EHRM, 8 april 2008, nr. 21878/06, *Nyanzi/Verenigd Koninkrijk*).

Er blijkt ook niet dat niet redelijkerwijze van verzoeker kan worden verwacht dat hij zijn persoonlijke leven terug opbouwt in zijn land van herkomst of elders. Verzoeker betoogt in dit verband weliswaar dat hij quasi geen gekende familiale banden meer heeft in zijn herkomstland nu ook zijn moeder en stiefvader Afghanistan zouden hebben verlaten en dat zijn persoonlijke veiligheid aldus niet is gegarandeerd, doch de vaststelling dringt zich op dat verzoeker geheel in gebreke blijft deze bewering te staven aan de hand van enig begin van bewijs.

In tegenstelling tot wat verzoeker aanhaalt, heeft de bestreden beslissing ten slotte geenszins tot gevolg dat hem alle kansen op een machtiging tot verblijf om humanitaire redenen worden ontnomen. De bestreden beslissing houdt immers geen absoluut verbod in om het Belgisch grondgebied binnen te komen en er te verblijven. Het staat verzoeker derhalve nog steeds vrij een aanvraag om machtiging in te dienen via de reguliere procedure in zijn land van herkomst en indien hem deze machtiging tot verblijf wordt toegestaan, België opnieuw binnen te komen.

Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt niet aangetoond.

4.3. Het enig middel is ongegrond.

5. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend veertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. CORNELIS